

Etibus adjectum, non obligat promissorem, nisi legitimè constet saltem per conjecturas verosimiles tantum jactura sustinuisse creditorem quantum pactio exprimitur, de quo latissime pluribus laudat Leotard. de usur. quæst. 72. à n. 3. Hermos. in l. 10. gloss. 4. num. 303. cum seqq. tit. 1. part. 5. Carleval. de judic. tit. 3. disp. 8. scđt. 6. ex num. 79. Card. Tusch. lit. I. conclus. 308. num. 6. cum seqq.

35 Sunt non pauci qui afferunt, conventionem de certa quantitate pro interesse, absque aliqua probatione servandam quoties taxatio fit juxta regionis consuetudinem, ut in Hispania ad rationem quinque pro centenario, quia pecunia eos redditus producit ex censuum emptione, quæ valde frequens est, Hermos. cum pluribus num. 306. quos etiam refert Carleval. num. 88. Quod tamen ita verum erit, si constet, creditorem emptum fuisse census, si pecuniam creditam præ manibus haberet, prædiave fructifera comparatum, seu negotiationi operam daturum, ut idem Hermos. ex aliis tenet num. 320. Carleval. n. 97. & de probatione interesse agit ex num. 314. de qua etiam Leotard. quæst. 74. & 75. & an probetur juramento creditoris, quæst. 76. Tusch. sup. conclus. 302. Malcard. de probat. conclus. 931. cum seqq.

36 Quoad forum conscientia licet pacisci de certa quantitate pro futuro interesse, modò adsit fraus, & quantitas respondeat jactura quam creditor passurus existimat. Carleval. cum pluribus Theologis d. scđt. 6. num. 78. Trullench in Decalog. lib. 7. cap. 18. dub. 9. num. 4. Diana part. 1. tract. 8. resolut. 64. Sed ut talis conventio tutâ conscientia fieri queat, quedam desiderantur conditions, de quibus Lessius lib. 2. cap. 20. ex num. 73. Rebell. de obligat. justit. part. 2. lib. 8. quæst. 6. num. 2. Filliuc. quæst. moral. tom. 2. tract. 34. part. 2. cap. 4. num. 70. & 79. Trullench ubi prænuper: eisque servatis, poterit creditor conventionem quantitatē percipere, etiam si nullum postea detrimentum sustineat. Trullench sup. Lessius num. 76. & alii apud Leotard. 372. n. 32.

Ad Num. 6.

37 Venditor qui ante acceptum pretium rem fructiferam tradit, non habita fide de illo, licet paciscitur, ut donec solvat, emptor certam quantam quantitatē præster in fructuum compensationem, ex l. Cirabit, C. de act. emp. Molin. disput. 368. num. 18. Leotard. quæst. 27. num. 3. Trentacinq. variar. lib. 1. rubr. de usur. resolut. 2. num. 3. vers. Quimus casus, Fachin. d. lib. 2. cap. 32. ex vers. Tertiò controversitur, præter adductos sup. num. 32. qui indistinctè hanc probant conclusionem, sive terminus ad solutionem assignetur, sive non, modò quantitas non egrediat fructuum estimationem, quos res vendita reddere solet. Et quanvis Theologi communiter renuntiantur, ut videre licet apud Leotardum, ipse tamen cunctas objectiones removet, & solidis fundamentis propriam sententiam accuratè fulcit ex num. 4. quam cum pluribus lititat num. 45. si excessus reperiatur inter annum pensionem, & valorem fructuum, qui possunt percipi. Consule Cenc. de censib. q. 58. ex n. 6.

38 Quanvis temporis adversa intemperie fructus spei non responderint, emptor tamen tenebitur ad pensionis integræ solutiōem, sicut ob über-

tatem plus præstare non cogeretur, quia huicmodi augmentum, vel diminutio ex conventione ad emptorem spectat extra limites dictæ legis Curabit. Molin. ubi proxime. Aliud juris foret, si insolitus, & fatalis casus eveniret, velut hostium, inundationis, vel similis calamitatis, propter quam emptor nullus posset fructus percipere; nam à solutione quantitatis promissa pro eo anno liberabitur. Leotard. num. 43. quod limitandum censeo, nisi accederet assecrationis contractus, ac emptor fructuum periculum in se suscipere pro aliqua quantitate, quæ de justa illorum estimatione detraheretur, aut si venditio de futuris fructibus contraheretur; quoniam ex contractus natura periculum esset emptoris, si spem ipsorum emeret, quia est perfecta venditio. Guttier. de gabell. quæst. 106. num. 3. Hermos. cum aliis in l. 11. gloss. 5. à princ. tit. 5. pari. 5. alioqui si fructus ipsi emanunt, est conditionalis contractus, ita ut si nulli nascentur, evanescat venditio, d. l. 11. Partit. l. Nec emptio 8. de contr. emp. Ant. Gom. variar. lib. 2. cap. 2. num. 7. Hermos. sup. gloss. 3. num. 1. ubi plures, Guttier. loc. cit.

Ibi: Imò posset quandoque.

Licet convenire inter emptorem, ac venditorem prædii, ut ex pretio census constituantur, ita ut emptor donec illud solvat, juxta regionis consuetudinem annum redditum præster, tametsi hic estimationem fructuum prædii superet. Trentacinq. ubi proxime.

Verum redditum excedere non posse fructuum 40 quantitatē juxta æquitatem legis Curabit, opinantur Cenc. de censib. quæst. 48. num. 25. ubi ita Rotam decidisse testatur Leotard. cum aliis q. 41. num. 27. qui ducunt ea ratione, quia ex Constitutione Pii V. prohibetur census impositio, nisi pretium in pecunia coram notario, & testibus numeretur: quapropter præfatum contractum, & similes irritos esse profitentur Molin. sup. disp. 390. num. 2. Trullench in Decalog. lib. 7. cap. 21. dub. 3. num. 5. & plures apud Cenc. num. 21. & Leotard. num. 26. Unde ex illo venditor prædii jus ad redditus percipiendo quærere nequit, retinet tamen quod habebat ad fructus prædii quandiu pretium persolutum non est, licet de hoc Leotardus dubaverit num. 28.

Quanquam Guttier. Practicar. lib. 2. quæst. 172. 41. num. 8. Cevall. commun. contra commun. q. 762. num. 51. Mantic. de tacit. convent. lib. 4. tit. 24. num. 27. Mastrill. decis. 262. num. 11. sentiant, eum contractum census ex Bulla Pii V. irritum non censi, à communī tamen recedere non oportet, ubi illa sit recepta Constitutio; alibi enim cum non obliget, Trullench num. 19. Roderic. de ann. redditib. lib. 1. quæst. 13. num. 3. vers. In secundo, conclusio posita num. 39. extra controversiam procedet, & ita servabitur non paucis in provinciis, qua formam præfata Bullæ non admiserunt, ut de Sicilia testatur Mastrill. sup. n. 1. de Belgio, Gallia, & Germania Lessius de just. & jur. lib. 2. cap. 22. n. 99. de Hispania Roderic. ubi proxime, Trullench n. 20. Hermos. in l. 10. gloss. 4. n. 291. tit. 1. part. 5. & constat ex l. 10. tit. 15. lib. 5. Recop. ubi refertur supplicatum ad Sedeim Apostolicam non absolutè à Bulla, sed à clausula interdicente censum constitui non posse, nisi pecunia præsenti. Adde Leotard. q. 44.

Ibi:

Ibi: Ad rationem unius pro quatuordecim.

42 Hodie apud nos censum pretium auctum est ad rationem unius pro viginti, l. 12. tit. 15. lib. 5. Recop.

Ibi: Nonò plane ex prænotatis.

43 Non est veritum, re tradita, dilationeque tributa ad pretii solutionem, quod venditor elocet prædium emptori, ut ita donec illud numeretur, mercedem conventam annuatam præstet venditori. Trentacinq. variar. lib. 1. rubr. de usur. resol. 2. vers. Secundus casus, Lessius de just. & jur. lib. 2. cap. 21. num. 106. Roderic. de ann. reddit. lib. 3. quæst. 7. num. 73. Franc. Mar. decis. 891. num. 3. p. 1. Trullench sup. cap. 20. dub. 13. n. 8. Bossius in Præf. tit. de remiss. merced. conduct. num. 102. Leotard. quæst. 27. num. 10. Fachin. controversial. lib. 2. cap. 32. in fin. Caroc. de locat. rub. de usur. quæst. 1. ex num. 3. Ant. Gab. commun. lib. 3. tit. de empt. concl. 4. n. 25. 26. Mantic. de tacit. convent. lib. 4. tit. 24. num. 18.

44 Ut autem huicmodi contractum celebrare licet, oportet ut pensio fructibus prædii commensuretur, alioqui locatio erit irrita propter usuræ suspicionem, præsertim aliis præsumptionibus concurrentibus, aut saltem si modicus reperiatur excessus: hoc dempto, contractus subsistet. Ita Leotard. num. 48. cum Caroc. sup. n. 6. Roderic. ubi proxime, Polydor. Ripa observat. 168. 1. 4. 7. 7.

45 Aliqui non pauci ex Glossa in l. Sicut emptio, ff. locat. observarunt in specie, de qua agimus, emptorem qui conduit prædium à venditore, teneri ad integrum pensionem, et si nullus fructus percipiat; nec juvandum supervenienti sterilitate, beneficio remissionis mercedis, ex cap. Proprius sterilitatem 3. de locat. l. Licit 8. C. eod. Sentiant in Caroc. num. 7. Mozzius de contract. tract. de locat. tit. de accident. locat. num. 38. Bossius ubi proxime, qui rationem reddit, quia pensio solvitur non intuita rei venditæ, aut fructuum, sed pretii, quod penes emptorem manet.

46 Hæc quidem ratio, ac conclusio præmissa Jure Civili sufficeri poterit, quo usura permittebatur, quas emptor pendere cogebatur juxta pretii quantitatem, & modum legitimū, l. 2. C. de usur. id est licet nulli fructus nascentur, immo prædium ipsum periret, merces omnino præstabantur, ut prefata Glossa docet. At cum hodie emptor ad nullas usuras teneatur, sed tantum ad fructuum compensationem damnari possit, prout sape assertum est, pensio locationis loco estimationis fructuum subrogatur, non pretii; ideo illis deficientibus, emptor nihil præstabat, ut natura contractus exigat per allegata jura, & æquitati dictæ legis Curabit, convenient. Sin vero percepti fructus non sufficient ad integræ mercedis solutionem, liberabitur emptor, si eos omnes reddiderit venditori, l. 22. tit. 8. p. 5. Nunquam enim per locationem onerandus est emptor supra fructuum utilitatem, ne alias usura prætextu liciti contractus committatur, de qua suspectus censetur. Roderic. d. quæst. 7. n. 76. Consule Leotard. q. 36. n. 23. Ad dictam legem, Sicut lege notata sup. num. 24. & adde Roderic. ubi proxime.

Vers. Decimò quāvis.

Vendor si habita fide de pretio, & concessa dilatione ad solutionem, fundum venditum quem tradidit, ab emptore iterum recipiat in pignus, quos percepit fructus, in sortem computare non cogitur Trentacinq. sup. d. resol. 2. vers. Tertius casus. Roderic. d. quæst. 7. num. 80. Joan. Lup. comment. de usur. §. 1. quæst. 7. num. 149. Etenim regulariter fructus restauratorii, seu compensatorii, quales sunt hi, sortem non extenuant, siquidem nisi dominus fundum tráderet, eosdem lucraretur fructus, quos ut creditor percipit. Merlin. de dignor. lib. 5. quæst. 45. num. 40. Gait. de credit. cap. 4. ex n. 1007.

Elt prefata resolutio declaranda ut procedat, si tempore traditionis convenerit, ut emptor fundum, quem accipit, reddat venditori in pignus, donec pretium exsolvatur, ut hic fructus sibi percipiat in sortem minimè computandos; nam hæc pacticò tunc licet adjicetur, quemadmodum de certa quantitate annuo loco fructuum percipiendorum præstanda prædicti sup. num. 28. At si post rem traditam, concessa dilatione ad solvendum, ex intervallo venditor pignori traditum fundum acceperit, fructus in sortem tenebitur imputare, quia jam renunciasset intelligitur beneficio legis Curabit, & juri quod habebat ad fructuum compensationem: qua ratione nec de annua quantitate venditori ex intervallo licet pacisci, ut adnotatur sup. num. 25. cum seqq.

Quæ quidem pariter locum obtinebunt, si emptor non prædium venditum, sed aliud pro securitate pretii venditori tradiderit, hic enim non computabit fructus in sortem si ex utroque prædio par utilitas percipiat: sed si pignoratum reddat plus quam venditum, quoad excessum erit locus comparationi. Hæc patent ex præmissa circa intellectum dictæ legis Curabit, & vera procul dubio censeo, si inter contrahentes convernit, ut venditor fructus prædii lucretur, & hoc etiam in prædio videntur pignorato opus esse videtur, ut numero proximo insinuavimus obiter; dilatatione enim concessa, nihil venditor, nisi ex conventione intra terminum intuitu fructuum percipere permittitur, ut prænotatur n. 25. & 28. nec pignus constituitur ad lucrum, sive utilitatem creditoris, sed ad securitatem duntaxat. Merlin. sup. lib. 1. quæst. 1. num. 2. unde ex datione pignoris non inducitur conventione tacita de lucrandis fructibus infra terminum dilatationis; sed exprimi debet, aut saltem ex conjecturis appareat, veluti si emptor adeo idoneus, ac dives foret, ut venditor nulla egeret cautione pro pretii securitate.

Vers. Undecimò ex his constat.

Hoc Abbatis Panormitani consilium post D. Covar. refellunt, contractum de quo agitur, ligatum probantes Roderic. de ann. reddit. lib. 3. quæst. 7. num. 81. & 82. Trentacinq. variar. lib. 1. rubr. de usur. resol. 2. vers. Quarius casus, Joan. Lup. sup. d. quæst. 7. n. 150. Caroc. de locat. rubr. de usur. quæst. 2.

Vers. Duodecimò hinc deducitur.

Emptor qui rem non soluto pretio accepit, tenebitur ad usuras illius, ex d. l. Curabit etiam si vendor

46 Novæ Additiones ad D. Covarruvias

vendor cautionem de evictione , aut alia , quæ promiserit inter contrahendum , non adimpleat. Trentacinq. versi. Quod emptor tencatur, Joan. Lup. n. 142. Ant. Gab. comm. lib. 3. tit. de empt. concl. 4. n. 6. Leotard. de usur. q. 27. num. 24. Aug. Barbosa collect. d. l. Curabit. n. 22. Hermos. in l. 28. gloss. 2. num. 50. tit. 5. p. 5. Fachin. controversial. lib. 2. cap. 32. ex vers. Altera est. Scaccia de commerc. §. 1. quest. 7. part. 2. ampliat. 8. a num. 160. Gratian. discept. cap. 588. num. 22. Petr. Barbosa in l. De divisione, num. 69. solvit. matrim. Cancer. variar. part. 3. cap. 7. num. 23.

52 Ampliatur conclusio , ut locum obtineat ubi emptor in mora non est , quia convenit ne solvatur pretium usquedam vendor præstaret promissa. Leotard. num. 30. Petr. Barbosa ubi proxime, Gratian. num. 28. quia tale pactum impedit exactiōnem , sed non usurarum cursūm. Mastrill. decis. 260. n. 15. Idem erit licet immincat evictio , ac de illa pro actore pronuncietur , appellatione pendente. Lootard. num. 28. Hermos. num. 52. Ut autem emptor sibi consulat , ne usuras pendere compellatur , pecuniam deponere poterit , nec oblatio proderit. Hermos. num. 50. & 51. Gratian. num. 35. Leotard. ubi proxime.

Vers. Decimotertio appetit.

53 Vendor tradens partem rei venditæ , nihil de pretio numerato , jure pro rata exigit usuras. Pacific. de Salvian. interd. inspect. 5. cap. unic. n. 171. Roderic. d. quest. 7. num. 107. ubi disputat ex n. 105. Surd. conf. 101. num. 23. Aug. Barbosa sup. num. 20. Hermos. num. 43. Adjicit Roderic. quod si emptor oblati pretio , venditorem interpellat , ut aliam partem rei tradat , non tenebitur deinceps ad usuras pretii : de qua limitatione cogitandum , quia emptor & fructibus , & usu pecuniæ , qui per oblationem non impeditur , locupletatur ; ideo sola hæc non eximit emptorem ab usuris , nisi & depositio subsequatur. Leotard. cum aliis n. 24. Vide infra. n. 67. & 69.

Ad num. 7.

54 Vendor ut pretii usuras exigere valeat ex aequitate legis Curabit , rem tradere debet emptori , alioqui nec Jure Civili debentur eidem , nisi mora per emptorem commisſa. l. Fructus 13. §. 1. C. de action. empt. Roderic. num. 98. Hermos. num. 43. Petr. Barbosa num. 19. Pichard. in §. Actionum , q. 16. num. 19. Iust. de action. Quod ita verum est , ut non sufficiat traditio facta , per quam dominium transferatur , si vendor ex retento fundo fructus perceperit. Traquel. de jur. constit. limit. 28. Aug. Barb. collect. l. 2. C. de usur.

Ibi : Nam si emptor ageret.

55 Ubi nullus ex contrahentibus incurrit moram , si vendor rem , & emptor pretium retinuerit , nec hic fructus , nec ille pretii usuras poterit exigere ; nam utrinque opposita exceptione , actio utraque excludetur. Consentient Felician. de censib. lib. 2. cap. 1. num. 38. Caldas de emption. cap. 23. num. 12. Joan. Lup. comment. de usur. §. 1. q. 7. num. 162. Roderic. sup. num. 102. Consule Petr. Barb. num. 21.

56 Hæc juxta Jus Canonicum , quo utimur , extra controversiam sunt admittenda , quia usuræ pretii permisæ sic commensurantur fructibus rei vendi-

tae , ut inter hos , & illas excessus aliquis non reperiatur : unde si emptor fructus peteret , ac vendor de usuris exciperet , ad aequalitatem fieret compensatio , de quo iterum infra , num. 76. At Jure Civili non est ita ; nam usuræ erant certæ , ac legibus definite ; fructus vero incerti secundum ubertatem , aut sterilitatem , nec adæquabantur inter se , idè multò plus , vel minus deberi poterat ex his , quā ex interusurio pretii , de quo sup. num. 8. 9. Unde si emptor ageret ad fructus , & vendor de usuris exciperet , non extingueretur jus actoris omnino , si illorum estimatio istarum quantitatem superaret. Quamobrem inquirere oportet , an Jure Cæsareo emptor , qui pretium non solvit , eo cum usuris oblati , ad fructus per emptorem perceptos agere valeat : cuius resolutio deducetur ex quæstione statim examini subjicienda.

Ibi : Illud vero manifesti juris est.

Est satis controversum (ut hujus loci memores prænotavimus sup. lib. 1. cap. 15. num. 15.) quod D. Covar. manifesti juris esse asseverat , ad quem scilicet mora non interveniente , spectent fructus perfecta venditione ante solutionem pretii nati , ac per venditorem percepti ? Ac percipienti acquireti , cum Præside nostro tenent Molin. de just. & iur. tract. 2. disp. 368. n. 8. Ant. Gom. variar. lib. 2. cap. 2. n. 11. Leotard. de usur. q. 27. num. 6. & 18. Ant. Fab. ration. l. Julianus , §. Ex vendito. de act. empt. Cujac. ibidem , & observat. lib. 21. cap. 15. Trentacinq. variar. lib. 3. tit. de empt. resol. 6. n. 7. Roderic. de ann. redditib. lib. 3. 9. 7. n. 102. Vide infra n. 73.

Secundum hanc sententiam nec emptor ad fructus agere poterit , quia vendoris sunt ; nec hic ad pretii usuras , tum quid fructus retinet , tum quoniam traditio non intervenit , aut mora emptoris , ut prænotatur sup. num. 54. & procedet quavis emptor usuras pretii , aut vendor fructus perceptos offerat.

Opposita opinio , nempe fructus ad emptorem attinere , aperitissimè comprobatur ex l. Fructus 13. C. de act. empt. ipsam communiter amplectuntur Theologi , ut Lessius de just. & iur. lib. 2. cap. 20. num. 109. Dian. Resol. Moral. part. 1. tract. 5. miscellan. resol. 214. Trullench in Decalog. lib. 7. cap. 20. dub. 13. num. 9. ex nostris Greg. Lop. in l. 28. gloss. 2. tit. 5. p. 5. Cancer. variar. part. 1. cap. 13. num. 94. Picard. in §. Actionum , quest. 16. n. 9. 20. Inst. de action. Villalob. comm. opinion. lit. F. num. 242. Cur. Philip. part. 2. lib. 1. cap. 12. n. 50. Petr. Barbosa in l. De divisione , num. 20. ff. solvit. matrim. pluribus omisssis , quos congerunt Hermos. in l. 28. gloss. 2. num. 12. tit. 5. p. 5. Aug. Barbosa collect. l. 2. num. 6. & collect. d. l. Fructus , n. 2. C. de action. empt. Vide infra n. 73.

Hujusmodi sententia , quæ de juris rigore probabilius videtur , ita accipi debet , ut emptor pretium cum usuris Jure Civili præscriptis offerat , alia opposita per venditorem exceptione à fructuum exactione removebitur. Mantic. de tacit. corvent. lib. 4. tit. 16. num. 42. Aug. Barbosa collect. d. l. Curabit. n. 7. Felician. de censib. lib. 2. cap. 1. num. 18. Hermos. sup. num. 17. vers. Contrarium. Quod provenit ex aequitate dicta legis Curabit , ne emptor & usu pecuniæ pretii , & utilitate fructuum gauderet , venditore orbato utroque modo. Vide infra , n. 73.

61 Sed

Varias Resolut. Lib. III. Cap. IV. 47

61 Sed hæc locum non habebunt , si vendor dilationem concederit ad pretii solutionem , quia fructus intra illam perceptos lucrabitur emptor , cui fides habita est de pretio absque usurarum onere ; nam ex consensu venditensis pro tempore dilationis cessat ratio dicta legis Curabit , cui ille renunciare censetur , de quo suprà , num. 25. & 27.

62 Fit igitur ex præmissis , ut retenta posteriori opinione , emptor agere valeat ad fructus , non autem vendor ad usuras pretii : excipere tamen non prohibetur , si pro fructibus conveniatur , nec est audiendus eti oblati fructibus , ipse ad judicium provocet , usuras exigere intendens. Hæc ita ubi nec traditio , nec mora praecessit. Ideo emptori datur ad fructus actio , quæ venditori ad usuras denegatur , quoniam hic nec onus , nec periculum pretii sustinet ; ille utrumque quoad rem venditam supportat , d. l. Fructus , l. Id quod 7. de peric. & com. rei vend. §. Cum autem , Inst. de empt. l. 23. tit. 5. p. 5. quam rationem redundant differentiam observantes Pichard. sup. num. 20. Hermos. cum aliis num. 19. Petr. Barbosa num. 19. cum seqq.

Ibi : Et ideo si emptor.

63 Si emptor interpellatus pretium non exsolvet , mora commissâ , tenetur venditori ad interest , deductis vel oblatis fructibus , quos hic percepit ; si vero ex dilatione solutionis venditor nullum senserit detrimentum , fructus lucrabitur. Adde prænotata sup. n. 15. 16. & consule Hermos. in l. 28. gloss. 2. num. 22. 23. 29. tit. 5. p. 5. Molin. disp. 368. num. 22. Villalob. ubi sup. Petr. Barbosa num. 21. Lessius d. cap. 20. n. 102. Trullench in Decalog. lib. 7. cap. 20. dub. 13. n. 2. & alii per me laudati num. 16.

64 Proxima conclusio , quæ & juri naturæ consona videtur Molina , de Jure Pontificio quod nobis est obserandum , plane procedit , sicut ex traditis superiori constat , præsertim locis præcitatiss. Sed si ad Cæsarum respiciatur , aliud est tenendum , quo vendor moram passus interesse exigere nequit , sed usuras pretii duntaxat , d. l. Fructus , §. 1. l. fin. de peric. & comm. rei vend. Cujac. lib. 33. Pauli de edit. in l. Si sterilis , §. Cum per venditorem , de act. empt. Ant. Fab. in ration. ibidem : unde Molin. hanc D. Covar. sententiam falsam asseverat , sed cum sit juxta rationem , ac jus naturale vera , quo damnum inferens illud refarcire tenetur , live extrinsecè , live intrinsecè contingat Lessius ubi proximè , vers. Sed adverte , doctrina nostri Præsidis , quam sectantur laudati sup. n. 16. in praxi apud nos observabitur , qui juri communis legibus soluti sumus , illisque solū utimur , quatenus nos ducunt , ac juvant ad juris & rationis naturalis cognitionem , l. 6. tit. 4. p. 3. ibi. Greg. Lop. gloss. 2. & in l. 15. gloss. 2. tit. 1. p. 1. l. 3. tit. 1. lib. 2. Recop. Azeved. in rubric. d. tit. 1. lib. 2. n. 4.

65 Similiter est distinguendum Jus Canonicum à Civili quoad fructus à venditore perceptos post emptoris moram ; nam secundum illud erunt accipientis , eti nihil sua interfici pretium statim , vel post tempus solvi , ut cum D. Covar. tenent prouper laudati : quod fecus leges civiles statuant , quæ ob moram emptoris usuras pretii , quas alias exigere non poterat , venditori concedunt , d. l. Fructus , §. 1. d. l. ult. de peric. & com. rei vend.

non fructus , quos debet in usuras computare , vel extantes emptori restituere. Petr. Barbosa in l. De divisione , n. 66. Hermos. sup. num. 22. Et licet de aliis contradicentibus testetur , veram præmissam resolutionem censeo , nam ex quo lex tribuit venditori moram passus usuras pretii , fructus ad emptorem attinere supposuit , alioqui ingens iniquitas resularet , cum vendor simul utilitatem fructuum , ac pretii interusurium reportaret , contra dictam legem Curabit , & similes. Ast cum Jure Canonico usurra nullatenus debeantur , fructus cedunt venditori , qui usurarum loco eos lucratur.

Ibi : Eadem ratione venditore constituto.

Eemptore pretium exhibente , si vendor rem 66 non tradiderit , tenebitur ad restitutionem fructuum quos ex tunc percepit , & emptor ex re tradita percepisset. Molin. sup. num. 20. Lessius num. 10. Trullench. ubi proxime , Osuald. lib. 13. cap. 4. in princ. Trentacinq. variar. lib. 3. tit. de empt. resol. 6. num. 7. Roderic. d. q. 7. n. 101. Ant. Fab. ration. d. l. Julianus , §. Ex vendito , in fin. Ant. Gom. variar. lib. 2. cap. 2. num. 11. Facit lex Si sterilis 21. §. Cum per venditorem , de action. emp.

Nec hæc erit locus æquitati legis Curabit , C. de 67 act. empt. eti emptor & pretium retineat , & fructus lucretur , quia oblatam pecuniam otiosam habet , ac paratam ad solutionem. Hermos. in l. 28. gloss. 2. num. 30. tit. 5. p. 5. Roderic. sup. num. 103. qui rectè limitat ubi constaret , ex pecunia pretii redditus emptorem percepisse , aut aliter lucrum reportasse ; quia non obstante mora venditoris , quod pecunia produxit in fructuum estimationem imputabitur : quod accipi debet , non interveniente industria emptoris ; nam si quid ex hac provenit , morosum venditorem non relevat , solumque ratio habebitur ad id , quod quantitas per se reddere posset. Vide suprà , num. 53. & infra , num. 69.

Præterea vendor coercetur ob moram in eo 68 quod periculum quod à die perfecti contractus in emptorem transferat , ad illum regreditur , l. 27. tit. 5. p. 5. l. Illud 17. du peric. & comm. rei vend. §. Cum autem , Inst. de empt. Morla Emp. Jur. tit. de contr. empt. num. 107. Aug. Barbosa collect. l. Cum inter , num. 2. C. de peric. & comm. rei vend. Hermos. in l. 27. Parit. gloss. 1. n. 1. Ant. Faber. ration. d. l. Illud , Molin. disp. 366. num. 13. Vendor ex more interesse præstat intrinsecum , non extrinsecum , l. Si sterilis , §. Cum per venditorem , de act. empt. ubi Fab. in ration. Lessius sup. Molin. disp. 368. num. 22. quod limitat videndum Petr. Barbosa in l. De divisione , num. 31. ff. solvit. matrim.

Ibi : Et forsitan hoc in casu.

Hanc quam subdubius tradidit noster Præses , 69 conclusionem impugnat Molin. disp. 368. num. 21. eam improbabilem sentiens. Vide tamen suprà num. 67. nam perpensa æquitate legis Curabit , possit D. Covar. assertio sustineri , ne emptor sub idem tempus pretii pecunia redditus , ac fructuum capiat lucrum : quapropter desideratur quod pretium non tantum offerat , sed & obligueret , aut deponat , ut conferat pecuniam otiosam perfrustrasse , nec in alios ulis , seu negotiationem fuisse conservam.